

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

สายวิถีไทยเที่ยวท่องล่องสถาน	ชมความงามธรรมชาติวาดเสกสรร
ป่า น้ำ ดิน เอื้อประโยชน์ผสานกัน	กำเนิดพันธุ์สรรพสิ่งหมุนเวียนไป
แสงไสมส่องสาดสะท้อนยอดปราสาท	งามวิลาสล้วนวิจิตรพิสมัย
ร้อยเรื่องราวประวัติศาสตร์ล่วงกาลไกล	ลูกหลานไทยใฝ่เรียนรู้ภูมิปัญญา
วัฒนธรรมประเพณีมีหลายหลาก	สื่อสารภาพความเป็นอยู่คู่ถิ่นฐาน
แพร อารมณ์ ทัศนียภาพ แลเรือนชาน	สำเนียงขานเอกลักษณ์ประจำถิ่นวงศ์
เมืองไทยมีหลายแหล่งน่าท่องเที่ยว	โปรดเฉลียวจิตสำนึกฝึกนิสัย
แม้ได้สุขเพลิดเพลินเบิกบานใจ	อย่าทำลายร่วมอนุรักษ์ให้ยั่งยืน

จากบทกลอนข้างต้นนี้ ผู้วิจัยได้แต่งขึ้นเพื่อต้องการที่จะสื่อความหมาย ตามแนวคิด “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Conservation Tourism)”¹ หมายถึง การท่องเที่ยวที่มุ่งให้เกิดการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรต่างๆ โดยเป็นการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท คือ ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ดำเนินตามแผนการพัฒนากการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ประเทศไทยนั้นอาจกล่าวได้ว่ามีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายน่าสนใจ และมีชื่อเสียง ทรัพยากรดังกล่าวมีทั้งที่เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวมีเป็นแหล่งธรรมชาติ แหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และศาสนสถาน รวมถึงทรัพยากรการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ที่เป็นเอกลักษณ์ตามท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งนักท่องเที่ยวที่เป็นทั้งชาวไทยเอง ก็นิยมมาท่องเที่ยวในพื้นที่ต่าง ๆ จำนวนมาก

¹พรพรรณ เปล่งปลั่ง, “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาตลาดน้ำตลิ่งชัน,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548), น. 9.

จากสถิติข้อมูลนักท่องเที่ยวในสวนอุทยานแห่งชาติ พบว่าคนไทยมีการท่องเที่ยวในสวนอุทยานแห่งชาติในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ ในปี 2549 จำนวน 12,612,720 คน² ถือว่าเป็นจำนวนที่มากพอสมควร เป็นการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนหรือชุมชนในท้องถิ่นนั้น ๆ และการท่องเที่ยวในสวนอุทยานนั้น อาจเรียกได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างหนึ่ง ที่เน้นให้นักท่องเที่ยวได้ความรู้และสัมผัสกับธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวในสวนอุทยานแห่งชาติต่างๆ อย่างใกล้ชิด

แม้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะสร้างรายได้จำนวนมาก และก่อให้เกิดการสร้างงานมากมายขึ้นก็ตาม แต่การพัฒนาและขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว นั้น ได้ส่งผลกระทบต่อสังคม วัฒนธรรม รวมทั้งทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นั้นๆ ด้วย โดยเฉพาะในส่วนของทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวที่ขาดการวางแผนการจัดการที่ดี ย่อมก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม³

อย่างเช่นแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่ขาดจิตสำนึกของนักท่องเที่ยว และขาดการดูแลเฝ้าระวังของชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ มีดังนี้

²ส่วนการศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ สำนักอุทยานแห่งชาติ, “สถิติข้อมูลนักท่องเที่ยวในสวนอุทยานแห่งชาติ,” <<http://www.dnp.go.th>>, 14 มิถุนายน 2550.

³รุจิยา แก้วไทรเทียน, “การเปิดรับข่าวสารด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมกับความรู้ ทักษะคนติ และพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของสมาชิกในโครงการนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548), น. 2-3.

ตารางที่ 1.1
แสดงตัวอย่างปัญหาทรัพยากรการท่องเที่ยวเสื่อมโทรม⁴

ภาค	จังหวัด	ชื่อแหล่งท่องเที่ยว	ประเด็นปัญหา
เหนือ	เชียงใหม่	อุทยานแห่งชาติ ดอยสุเทพ- ดอยปุย	การบุกรุก ดินทรุด ขยะ น้ำเสีย
กลาง	ชัยนาท	เมืองโบราณ	การบุกรุก โบราณสถาน โบราณวัตถุทรุดโทรม
ตะวันออก	ตราด	อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะช้าง	ขยะจากนักท่องเที่ยว เฉพาะวันหยุดติดต่อกัน 3-4 วัน ขยะในทะเลที่ลอยมาติดชายหาด
ตะวันออกเฉียงเหนือ	กาฬสินธุ์	พระธาตุยาคู	กำแพงเมืองถูกน้ำฝนกัดเซาะ
ใต้	ภูเก็ต	หาดป่าตอง	น้ำเสีย ขยะ ภูมิทัศน์ การบุกรุก

จากปัญหาดังกล่าว ได้สร้างความเสียหายให้แก่ทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างมาก ทำให้ ณ วันนี้ เราควรที่จะต้องมิจิตสำนึกในการดูแลอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยสร้างจิตสำนึกให้นักท่องเที่ยว ประชาชนทั่วไป รวมถึงชุมชนผู้เป็นเจ้าของพื้นที่ตามแหล่งท่องเที่ยว ให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวให้คงอยู่ต่อไป โดยการท่องเที่ยวในรูปแบบของ “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”

ซึ่งแนวคิดในการนำเสนอการท่องเที่ยวแนวใหม่มีชื่อเรียกหลากหลาย เช่น Green Tourism, Bio Tourism, Sustainable Tourism, Conservation Tourism, Responsible Tourism และการจัดการท่องเที่ยวที่นิยมและแพร่หลายก็คือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการเรียนรู้ เข้าใจธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยยึดหลักการเคารพศักดิ์ศรีของระบบนิเวศและเอื้อประโยชน์และโอกาสทางเศรษฐกิจกับชุมชนท้องถิ่นเป็นสำคัญ⁵

⁴เมธี ปิยะคุณ, “ตัวอย่างปัญหาทรัพยากรการท่องเที่ยวเสื่อมโทรม,”

<<http://www.stou.ac.th>>, 14 มิถุนายน 2550.

⁵วิลาส เตชะไพบูรณ์, อ้างถึงใน พรพรรณ เปล่งปลั่ง, “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กรณีศึกษาตลาดน้ำตลิ่งชัน,” น. 194.

โดยมีความสอดคล้องกับ แผนพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่9 (พ.ศ. 2545-2549) และต่อเนื่องมาจนถึงฉบับที่10 (พ.ศ. 2550-2554)⁶ ที่เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” โดยให้ประชาชนทุกกลุ่มมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกๆระดับ ทั้งทางด้านการวางแผนและการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และเกิดความสมดุลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู การใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ทั้งยังช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ให้ดีขึ้น รวมทั้งช่วยปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีความรู้สึกรักและหวงแหนทรัพยากรการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน อันจะนำมาซึ่งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ละครการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีจิตสำนึก⁷

สำหรับกรุงเทพมหานครนั้น ก็มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวหลากหลายและน่าสนใจในเขตต่าง ๆ อย่างเช่น เขตบางขุนเทียน ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของประชาชนและสนใจเข้ามาท่องเที่ยว อาทิ แหล่งท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติ เช่น ทะเลกรุงเทพฯ ที่มีอาณาเขตติดต่อกับทะเล(อ่าวไทย) จุดชมฝูงลิงแสมที่อาศัยอยู่บริเวณป่าชายเลนของเขตบางขุนเทียน การนั่งเรือชมบริเวณริมฝั่งคลองต่าง ๆ จุดชมปลาโลมา ที่จะว่ายน้ำเข้ามาบริเวณทะเลเขตบางขุนเทียนในช่วงฤดูหนาว แหล่งท่องเที่ยวทางด้านโบราณสถานและโบราณวัตถุ เช่น วัดบางกระดี ที่มีศิลปะแบบมอญ ที่ยังคงเป็นศูนย์รวมของชาวไทยเชื้อสายมอญ วัดหัวกระบือ ซึ่งมีพระพุทธรูปศิลปะแบบสุโขทัยปางมารวิชัยที่สวยงาม พระตำหนักพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ พิพิธภัณฑสถานพิพิธภัณฑสถานและศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมอญ การเยี่ยมชมลักษณะบ้านเรือนของชาวมอญบางกระดี การเยี่ยมชมแหล่งผลิตน้ำตาลมะพร้าวที่เหลืออยู่แห่งเดียวในเขตบางขุนเทียน แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นร้านอาหาร โดยเฉพาะอาหารทะเลที่มีความสด ที่มีให้บริการอยู่หลายร้าน

และยังเป็นการท่องเที่ยวที่คนกรุงเทพฯสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและประหยัดเวลา สร้างความเพลิดเพลินได้อย่างดี อีกทั้งยังเป็นการสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อการท่องเที่ยวอีกด้วย

⁶สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, “แผนพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่10 (พ.ศ. 2550- 2554),” <<http://www.nesdb.go.th>>, 30 เมษายน 2550.

⁷สันติชัย เอื้อจงประสิทธิ์, “การท่องเที่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจไทย,” จุลสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (24 ตุลาคม 2549):1.

จะเห็นว่าเขตบางขุนเทียนมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย และเป็นพื้นที่ที่ควรให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ วิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิมที่เป็นเอกลักษณ์ ให้สามารถอยู่คู่กับเขตบางขุนเทียนตลอดไป จึงควรมีการประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนหรือคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ใฝ่ระวัง อนุรักษ์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้อย่างต่อเนื่อง และประชาชนทั่วไป ให้มีการท่องเที่ยวอย่างมีจิตสำนึกและรับผิดชอบ

และจากปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จึงควรมีแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว และการประชาสัมพันธ์ ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาลงนี้ได้ โดยการให้ความรู้ข่าวสารกับบุคคล ให้ได้รับทราบถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรของแหล่งท่องเที่ยว ในส่วนของกองการท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ก็ให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จึงมีการเผยแพร่ข่าวสารการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างต่อเนื่อง และเขตบางขุนเทียนมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ฯลฯ ที่น่าสนใจ ทำให้ต้องมีการศึกษาเรื่อง “การเปิดรับสื่อและความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ของประชาชนเขตบางขุนเทียน” โดยศึกษาสื่อประชาสัมพันธ์ของกองการท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ศึกษาทำการศึกษาประชาชนในเขตบางขุนเทียน ว่ามีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์อย่างไร มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างไร และมีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์อย่างไร ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยหวังว่าข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์หรือเพื่อใช้ในการปรับปรุงการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ปัญหาคำวิจัย

1. ประชาชนในเขตบางขุนเทียนมีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างไร
2. ประชาชนในเขตบางขุนเทียนมีความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างไร
3. ประชาชนในเขตบางขุนเทียนมีความคิดเห็นที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประชาชนในเขตบางขุนเทียน
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประชาชนในเขตบางขุนเทียน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประชาชนในเขตบางขุนเทียน

สมมติฐานการศึกษา

1. คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนเขตบางขุนเทียนที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน
2. คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนเขตบางขุนเทียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน
3. คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนเขตบางขุนเทียนที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แตกต่างกัน
4. การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
5. การเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อและความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากกองการท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ของประชาชนในเขตบางขุนเทียนโดยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชาชนทั่วไปในเขตบางขุนเทียนในช่วงเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน 2550
2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการสำรวจและวิเคราะห์เชิงปริมาณ ในเรื่องการเปิดรับสื่อด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จากสื่อประชาสัมพันธ์ของกองการท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา

และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ได้แก่ สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ รวมถึงศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และความคิดเห็นที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Conservation Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวที่มุ่งให้เกิดการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรต่างๆ โดยเป็นการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท คือ ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม

การเปิดรับข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง ความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จากสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่เผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

สื่อประชาสัมพันธ์ คือ สื่อมวลชน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต และวารสาร สื่อบุคคล ได้แก่ เจ้าหน้าที่ท่องเที่ยวของกองการท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร และสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ แผ่นพับ คู่มือพิพิธภัณฑสถาน 27 แห่งของกรุงเทพฯ ป้ายชี้ทางหรือป้ายสื่อความหมาย และป้ายโครงการจักรยานท่องเที่ยว

ประชาชน หมายถึง ประชาชนทั่วไปในเขตบางขุนเทียน

ความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของประชาชนที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งกำหนดทิศทางการแสดงออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ความคิดเห็นที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของประชาชนที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์สื่อมวลชน สื่อบุคคล และเฉพาะสื่อ และได้กำหนดทิศทางการแสดงออกออกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงพฤติกรรม การเปิดรับสื่อ ความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และความคิดเห็นที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์จากกองการท่องเที่ยว สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ของประชาชนในเขตบางขุนเทียน

2. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ให้กับ สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว

กรุงเทพมหานคร ในเขตบางขุนเทียนหรือเขตอื่นๆได้ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตนั้น ๆ เป็นที่รู้จักและน่าสนใจของประชาชนหรือกลุ่มเป้าหมาย ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3. ผลการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเพื่อการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ ได้